

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6Csp/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119438370
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2021:6119438370.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, vo veci žalobcu Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 31 340 890, zastúpeného Advokátskou kanceláriou RELEVANS s. r. o., Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanej S. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XXXX/X, F. Z., t. č. bytom A. H. XXXX/X, F. Z., o zaplatenie 15 275,36 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 14 908,17 eura a úroky z omeškania 5 % ročne zo sumy 14 765,81 eura od 09. 10. 2018 do 27. 07. 2020, zo sumy 14 725,81 eura od 28. 07. 2020 do 25. 09. 2020, zo sumy 14 680,81 eura od 26. 09. 2020 do 19. 01. 2021, zo sumy 14 640,81 eura od 20. 01. 2021 do 10. 03. 2021, zo sumy 14 560,81 eura od 11. 03. 2021 do 22. 03. 2021, zo sumy 14 480,81 eura od 22. 03. 2021 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V časti o zaplatenie sumy 280,- eur sa konanie z a s t a v u j e .

III. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

IV. Žalobcovi sa voči žalovanej p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu, podanom na Okresnom súde Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 19. 11. 2019, žalobca žiadal zaviazať žalovanú na zaplatenie istiny 15 275,36 eura a úrokov z omeškania 5 % ročne zo sumy 14 765,81 eura od 25. 09. 2018 do zaplatenia. Zároveň si uplatnil aj trovy konania. Návrh (žalobu) odôvodnil tým, že dňa 31. 01. 2018 uzatvoril v právnom postavení veriteľa so žalovanou, v právnom postavení dlžníka, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1823752962, na základe ktorej žalovanej poskytol peňažné prostriedky v sume 15 000,- eur. Žalovaná sa v zmysle zmluvy zaviazala vrátiť žalobcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia. V dôsledku omeškania žalovanej s plnením úveru žalobca vyhlásil dňa 24. 09. 2018 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti, do podania žaloby žalovaná neuhradila dlžnú sumu ani čiastočne.

2. Okresný súd Banská Bystrica rozhodol platobným rozkazom, vydaným dňa 05. 12. 2019 pod sp. zn. 24Up/1716/2019, ktorým žalobe vyhovel v celom rozsahu. Platobný rozkaz sa však nepodarilo doručiť žalovanej, a pretože žalobca upomínaciemu súdu oznámil, že navrhuje pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), v súlade s ustanovením § 10 ods. 3 zákona č. 300/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení

niektorých zákonov, došlo k zrušeniu platobného rozkazu. Následne bola vec postúpená Okresnému súdu Liptovský Mikuláš (ďalej len „súd“) dňa 12. 08. 2020 na ďalšie konanie.

3. Na výzvu súdu zo dňa 26. 11. 2020, žalobca doplnil skutkové tvrdenia v časti uplatnenej pohľadávky podaním, doručeným súdu elektronicky dňa 02. 12. 2020. Špecifikoval úhrady zo strany žalovanej, vykonané v období od 25. 02. 2018 do 25. 04. 2018 v sume 437,70 eura, z čoho na poplatky bola započítaná suma 43,82 eura, na úroky suma 159,69 eura a na istinu suma 234,19 eura. Uplatnená istina 14 765,81 eura predstavuje potom rozdiel medzi úverom 15 000,- eur a úhradami žalovanej vo výške 234,19 eura. Zvyšok uplatneného nároku predstavujú úroky z istiny vo výške 427,36 eura ako súčet zmluvného a zákonného úroku z omeškania od poskytnutia úveru do vyhlásenia predčasnej splatnosti, t. j. 24. 09. 2018 a suma 82,18 eura predstavuje poplatky, ktoré však žalobca bližšie nekonkretizoval. V bode 3. podania žalobca zobral čiastočne späť žalobu ohľadne istiny 80,- eur (napriek tomu, že podľa jeho tvrdenia po podaní žaloby uhradila žalovaná 27. 07. 2020 sumu 40,- eur a 25. 09. 2020 sumu 45,- eur, čo je spolu 85,- eur). Podaním zo dňa 15. 02. 2021, doručeným súdu elektronicky dňa 15. 02. 2021, žalobca zobral žalobu späť o ďalšiu sumu 40,- eur, ktorú žalovaná poukázala žalobcovi dňa 20. 01. 2021. Žalobca upravil aj žalobný petit, kde však okrem dlžnej istiny 15 155,35 eura žiadal priznať aj „vyčíslený úrok z istiny vo výške 220,33 eura“, pričom takýto nárok neodôvodnil. Ďalším podaním zo dňa 18. 03. 2021 žalobca zobral žalobu späť o sumu 80,- eur v dôsledku ďalšej platby, vykonanej žalovanou dňa 11. 03. 2021 a naposledy podaním zo dňa 26. 04. 2021, doručeným súdu v ten istý deň elektronicky, zobral žalobu späť o sumu 80,- eur v dôsledku platby, vykonanej žalovanou dňa 22. 03. 2021. Žalobca zároveň špecifikoval žalobný petit, kde zohľadnil čiastkové plnenia zo strany žalovanej v priebehu konania.

4. Žaloba s prílohami, ako aj všetky ďalšie podania žalobcu, ktorými bol upravený žalobný návrh, boli žalovanej doručené. Napriek tomu, že žalovaná bola uznesením súdu zo dňa 03. 12. 2020, č. k. 6Csp/34/2020-102, vyzvaná, aby sa k žalobe vyjadrila a zároveň jej bolo doručené aj poučenie podľa § 292 CSP, žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

5. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

6. Podľa § 145 ods. 1, 2 CSP

(1) Ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

(2) Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatie žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

7. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

8. Z citovanej právnej úpravy vyplýva dispozičné právo žalobcu zobrať bez súhlasu žalovaného späť žalobu celkom alebo čiastočne dovtedy, kým sa nezačne predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie. V predmetnej veci žalobca zobral viacerými podaniami, doručenými pred prvým pojednávaním, žalobu späť v časti istiny 280,- eur. V zmysle citovanej právnej úpravy preto súd v tejto časti konanie zastavil. V dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby zostala predmetom sporu istina vo výške 14 995,35 eura a úroky z omeškania 5 % ročne zo sumy 14 765,81 eura od 25. 09. 2018 do 27. 07. 2020, zo sumy 14 725,81 eura od 28. 07. 2020 do 25. 09. 2020, zo sumy 14 685,81 eura od 26. 09. 2020 do 19. 01. 2021, zo sumy 14 645,81 eura od 20. 01. 2021 do 10. 03. 2021, zo sumy 14 565,81 eura od 11. 03. 2021 do 21. 03. 2021, zo sumy 14 485,81 eura od 22. 03. 2021 do zaplatenia.

9. Žalobca v priebehu konania uviedol v podaniach, upravujúcich predmet sporu, ako nový nárok sumu 220,33 eura, označenú ako „vyčíslený úrok z istiny“, ale v súvislosti s týmto nárokom nepodal žiaden procesný návrh. V zmysle § 294 CSP je zmena žaloby v spotrebiteľských sporoch nepripustná, ak je žalovaným spotrebiteľ, preto suma 220,33 eura nebola predmetom konania a súd o nej nerozhodoval.

10. Žalobca ani žalovaná sa neustanovili na pojednávanie, nariadené na deň 13. 05. 2021, hoci boli riadne a včas predvolaní. Žalobca ospravedlnil svoju neprítomnosť prostredníctvom advokáta. V zmysle ustanovenia § 180 CSP súd rozhodol, že sa bude konať aj v neprítomnosti strán.

11. Listinnými dôkazmi, predloženými žalobcom, obsah ktorých žalovaná nespochybnila, mal súd preukázané, že žalobca, ako veriteľ, uzavrel so žalovanou, ako dlžníčkou, dňa 31. 01. 2018 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere „lepšiasplátka“ číslo 1823752962, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanej vo výške 15 000,- eur, ktorá suma čiastočne bola určená na splatenie iných úverov žalovanej, a to v R. a CETELEM Slovensko spolu vo výške 9 380,- eur (ďalej len „Zmluva o úvere“). Podľa údajov, uvedených vo výpise z úveru, žalovanej boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 15 000,- eur dňa 31. 08. 2018. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 31. 10. 2019 vyplýva, že žalovaná uhradila šiestimi splátkami dňa 25. 02. 2018, 06. 4. 2018 a 25. 04. 2018 celkom sumu 437,40 eura. Upozornením zo dňa 27. 08. 2018 žalobca upozornil žalovanú, že ku dňu 27. 08. 2018 je pohľadávka banky, vyplývajúca zo Zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 1 057,88 eura, pozostávajúcej z omeškanej splátky 984,70 eura, poplatkov vo výške 27,- eur a poisťného 46,18 eura. Žalovaná bola upozornená, že ak dlžné splátky neuhradí v lehote 15 dní od doručenia výzvy, žalobca bude oprávnený vyhlásiť úver predčasne splatným - upozornenie bolo žalovanej zaslané doporučenou zásielkou, odovzdanou na poštovú prepravu dňa 28. 08. 2018. Výzvou zo dňa 24. 09. 2018 žalobca vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy 15 275,35 eura do 10 kalendárnych dní od jej doručenia - výzva bola zaslaná žalovanej doporučenou zásielkou, odovzdanou na poštovú prepravu dňa 25. 09. 2018. Pred uplatnením nároku na súd žalobca vyzval žalovanú, predžalobnou výzvou zo dňa 17. 10. 2019, na zaplatenie dlžnej sumy do 25. 10. 2019 - aj túto zásielku žalobca zaslal žalovanej doporučené dňa 17. 10. 2019.

12. Úver, poskytnutý žalovanej, je spotrebiteľským úverom podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom do 30. 04. 2018 (ďalej len „ZSÚ“). Zároveň na daný zmluvný vzťah súd aplikoval aj ustanovenia, upravujúce spotrebiteľské vzťahy podľa Občianskeho zákonníka (ďalej len „Obč. zák.“).

13. Žalovaná sa k žalobe nevyjadрила, preto v zmysle ustanovenia § 151 ods. 1 CSP súd považoval za nesporné, že strany uzavreli Zmluvu o úvere a ako nesporné posúdil aj tvrdenie žalobcu o poskytnutí sumy 15 000,- eur, o výške plnenia zo strany žalovanej, ako aj listinné dôkazy, predložené žalobcom. Pretože však žalovaná, ako spotrebiteľka, nebola v konaní zastúpená advokátom, súd aj bez jej výslovných tvrdení skúmal, či uplatnený nárok je v súlade s hmotným právom.

14. Preskúmaním súd zistil, že Zmluva o úvere obsahuje náležitosti stanovené v § 9 ods. 2 ZSÚ, a preto žalovaná bola povinná plniť žalobcovi v zmysle zmluvných dojednaní - obsahom Zmluvy o úvere bol aj splátkový kalendár na všetky splátky, splatné od 25. 02. 2018 do 25. 01. 2020 s rozčlenením, aká časť dojednanej splátky sa započíta na úroky, istinu a poistenie, ktoré bolo takisto individuálne dojednané. Žalovaná zmluvné podmienky nedodržala, keď riadne a včas zaplatila iba prvú splátku dňa 25. 02. 2018. Zvyšné dve úhrady, vykonané v mesiacoch marec a apríl 2018, nezodpovedali v celom rozsahu zmluvnému dojednaniu. Od mesiaca máj 2018 do začiatku súdneho konania, žalovaná už nezaplatila žalobcovi žiadnu úhradu.

15. Podľa § 565 Obč. zák., ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16. Podľa § 53 ods. 9 Obč. zák., ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Právo zosplatiť úver bolo dojednané v bode 4.6 Zmluvy o úvere. V súlade s citovanou právnou úpravou mohol preto žalobca požadovať zaplatenie celého dlžného úveru po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, splatnej v mesiaci marec 2018. Žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru zaslaním upozornenia zo dňa 27. 08. 2018, a pretože žalovaná na toto upozornenie nereagovala, dlžné splátky neuhradila, žalobca dôvodne zosplatiť úver ku dňu 24. 09. 2018. Žalovaná tým stratila výhodu splátok a vznikla jej povinnosť zaplatiť dlžnú sumu naraz.

18. Z listiny s názvom „aktuálny stav úveru ku dňu 31. 10. 2019“ vyplýva, že žalobca poskytol žalovanej finančné prostriedky podľa Zmluvy o úvere vo výške 15 000,- eur, pričom zo splátok žalovanej žalobca zaúčtoval na úhradu istiny sumu 234,19 eura, a preto v čase začatia konania predstavoval dlh na istine sumu 14 765,81 eura.

19. Do zosplatnenia úveru žalovaná bola povinná platiť zmluvné úroky, ktoré žalobca vyčíslil sumou 574,45 eura. Nakoľko nesporne žalovaná nedodržala dojednané splátky, dostala sa do omeškania - žalobca vyčíslil úroky z omeškania z jednotlivých splátok sumou 12,61 eura. Uvedené tvrdenia žalobcu žalovaná nepoprela a tieto nie sú ani v rozpore s listinnými dôkazmi. Žalobca na úhradu úrokov spolu vo výške 587,06 eura započítal z platieb žalovanej sumu 159,69 eura, takže ku dňu zosplatnenia predstavuje dlh na úrokoch z úveru a úrokov z omeškania spolu 427,37 eura.

20. V časti, pokiaľ žalobca uplatnil sumu 82,18 eura ako poplatky, túto neodôvodnil a neuviedol o aké poplatky sa jedná. V súlade s ustanovením § 53 ods. 2, 3 Obč. zák. žalobca by mal nárok iba na individuálne dojednané poplatky, pričom v Zmluve o úvere bola individuálne dojednaná iba odplata za poskytnutie úveru 7,44 eura. Pokiaľ akékoľvek iné poplatky boli upravené vo Všeobecných obchodných podmienkach banky, príp. vo vopred pripraveného textu Zmluvy o úvere, tieto dokumenty boli vypracované žalobcom a žalovaná, ako spotrebiteľka, nemala možnosť ovplyvniť ich obsah. Z toho dôvodu a pre nedostatok skutkových tvrdení, súd nepriznal žalobcovi sumu 82,18 eura, uplatnených z titulu poplatkov.

21. Vzhľadom na uvedené bola v čase začatia konania dôvodná žaloba vo výške 15 193,17 eura, z čoho dlh na istine predstavoval 14 765,81 eura a dlžné úroky z úveru a úroky z omeškania do zosplatnenia sumu 427,37 eura. V dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby v priebehu konania ohľadne sumy 280,- eur, súd priznal žalobcovi sumu 14 908,17 eura.

22. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Obč. zák., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

23. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba G. L. C. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Žalobca v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Obč. zák. upozornil žalovanú na možnosť zosplatnenia úveru listom, zaslaným dňa 28. 08. 2018 a v dôsledku neuhradenia dlžných splátok pristúpil k zosplatneniu úveru, o čom žalovanú informoval výzvou, zaslanou dňa 25. 09. 2018. Žalobca nepreukázal, či a kedy bola uvedená zásielka žalovanej doručená, preto pri absencii iných tvrdení súd vychádzal z predpokladu, že táto písomnosť bola doručená na tretí deň po odoslaní, teda 28. 09. 2018. Žalobca určil žalovanej 10-dňovú lehotu na splnenie tejto povinnosti, a potom žalovaná bola povinná zaplatiť dlžnú sumu najneskôr dňa 08. 10. 2018, takže do omeškania sa dostala nasledujúcim dňom, t. j. 09. 10. 2018. Ku dňu vzniku omeškania bola G. L. C. určená základná úroková sadzba 0,00 %, a pretože úroky z omeškania predstavujú túto sadzbu zvýšenú o 5 percentuálnych bodov, súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5 % ročne od 09. 10. 2018. Úroky z omeškania žalobca uplatnil iba z istiny, čo je v súlade s ustanovením § 121 ods. 3 Obč. zák.

26. Podľa tvrdenia žalobcu, ktoré žalovaná nepoprela, v priebehu konania uhradila žalovaná dňa 27. 07. 2020 sumu 40,- eur, dňa 25. 09. 2020 sumu 45,- eur, dňa 20. 01. 2021 sumu 40,- eur, dňa 11. 03. 2021 sumu 80,- eur a dňa 22. 03. 2021 sumu 80,- eur, celkom 285,- eur. V dôsledku týchto čiastkových úhrad súd upravil základ pre určenie úrokov z omeškania tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku, postupne zo sumy 14 765,81 eura až na sumu 14 480,81 eura, ktorá predstavuje neuhradenú istinu ku dňu vyhlásenia rozsudku.

27. V časti istiny 5,- eur (podľa tvrdenia žalobcu dňa 27. 07. 2020 žalovaná uhradila sumu 45,- eur, ale v čiastočnom späťvzati žaloby sa premietla iba platba 40,-eur), v časti poplatkov uplatnených spolu

vo výške 82,18 eura a v časti úrokov z omeškania z istiny od 25. 09. 2018 do 09. 10. 2018, nebola preukázaná dôvodnosť nároku, a preto v tejto časti súd žalobu zamietol.

28. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

29. V konaní neboli zistené žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali určenie dlhšej lehoty splatnosti, a preto súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi priznanú istinu, spolu s úrokmi z omeškania v lehote 3 dní, ktorá začne plynúť právoplatnosťou tohto rozsudku.

30. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 262 CSP

(1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Z uplatnenej pohľadávky 15 275,36 eura bol v čase začatia konania dôvodný nárok žalobcu 15 193,17 eura (istina 14 765,81 eura a úroky 427,37 eura), čo predstavuje úspech žalobcu 99,4 %. Čiastočné zastavenie konania zavinila žalovaná, ktorá v priebehu konania postupne uhradila splátky tak, ako sú konštatované v dôvodoch tohto rozsudku. Vzhľadom na nepatrný neúspech žalobcu, súd mu priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.